

Spørgsmaal syntes i øvrigt underordnet i Sammenligning med Fastsættelsen af Maksimalpriser paa Korn, og det forekom Partiets Ordfører (Valdemar Thomsen), at der var noget vist latterligt i, at Regeringen søger Rigsdagens Medvirken, naar det gælder noget mindre betydende, medens den paa diktatorisk Vis selv afgør, hvilken Del af Befolkningen der skal have sine Indtjeningsmuligheder forringet, og hvilken der skal have dem forbedret. For Øjeblikket gik Tendensen stærkt i Retning af at forringe Landbrugets Eksistensmuligheder, og der var under disse Omstændigheder Maade med Partiets Begejstring for at sikre Bagerne og andre en høj Pris paa deres Produkter. — Ved 2. Behandling spurgte Valdemar Thomsen, om det af Venstre stillede Krav om Ydelse af *Erstatningskorn* for Brødkorn vilde blive inødekommet, idet han tilføjede, at Bondepartiet, ifald Ministeren ikke kunde svare bekræftende, ikke vilde have Medansvar for Lovforslaget. *Landbrugministeren* svarede, at den af ham med Landbrugsraadet truffne Overenskomst ikke gav Sikkerhed for, at de, der afleverede Brødkorn, kunde købe en tilsvarende Mængde Foderkorn — til at yde en saadan Sikkerhed disponerede man ikke over det fornødne Korn; men Ministeren havde over for det mindre Landbrugs Ønske om en saadan Ombytning udtalt, at han selvfølgelig vilde gøre, hvad han kunde for at fremskaffe Erstatning enten gennem Majs eller gennem dansk Foderkorn.

Kommunisterne undlod ligeledes at stemme. Partiets Ordfører (Aksel Larsen) syntes, at Regeringen gennem Lovforslaget overlod til Rigsdagen at tage Medansvar for Følgerne af Regeringens vidtrækkende Dispositioner paa andre Omraader, medens man, hvad disse Dispositioner angaar, ikke kom til Rigsdagen og gav den Medbestemmelsesret og deraf følgende reelt Medansvar. Det var en ganske betydelig Prisforhøjelse, der var sket ved Maksimalpriserne paa Korn, og man havde ingen som helst Garanti for, at disse Priser ikke blev yderligere forhøjet ved Overenskomst mellem Landbrugministeren og Landbrugsraadet. Og medens der ikke gaves Garanti for Bevarelse af Rugbrødsprisen paa det nuværende Niveau, var det sikkert nok, at der for Brød fremstillet af Hvedemel og Sigemel kunde ventes ganske betydelige Prisstigninger. Hertil kom, at Kornprisernes Forhøjelse i allerhøjeste Grad vilde være til Gavn for det store Landbrug, men til Skade for det lille. — Partiet vilde, som nævnt, afholde sig fra at stemme, thi hvis man stemte *imod* Lovforslaget, vilde det blive forklaret offentligt, at man havde stemt for en Forhøjelse af Rugbrødsprisen, og hvis man stemte *for* Lovforslaget, var det en Kendsgerning, at man stemte for en Forhøjelse af Franskrøds- og Sigtebrødsprisen.